

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

28

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

ASG WP wewn. 3667/82

DO UŻYTKU
KUCHENNEGO

Egz. nr 1

Płk mgr inż. Kazimierz PATKOWSKI
Pplk dypl. Andrzej KUKOWSKI

WYBRANE PROBLEMY ORGANIZACJI ŁĄCZNOŚCI W DZIAŁANIACH OPERACYJNEJ GRUPY MANEWROWEJ

Skrypt

47452

WARSZAWA

STYCZEŃ

1982

28

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

**WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI**

ASG WP wewn. 3667/82

**DO UŻYTKU
OSOBISTEGO**

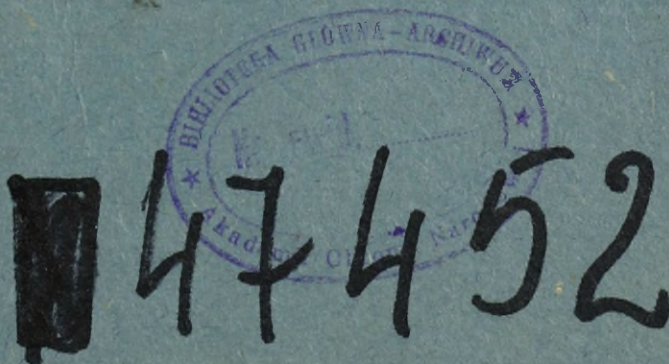

Egz. nr **1**

Płk mgr inż. Kazimierz PATKOWSKI
Płk dypl. Andrzej KUKOWSKI

WYBRANE PROBLEMY ORGANIZACJI ŁĄCZNOŚCI W DZIAŁANIACH OPERACYJNEJ GRUPY MANEWROWEJ

Skrypt

WARSZAWA

STYCZEN

1982

PRZEKLASYFIKOWANO

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH

Protokół Nr 54305

KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

ASG WP wewn. 3667/82

PRZEKLASYFIKOWANO

JAWNE

Protokół Nr 12657

TAJNE
Egz. nr 1

płk mgr inż. Kazimierz PATKOWSKI

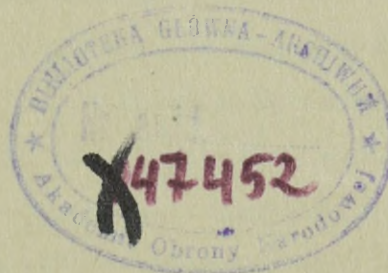
ppłk dypl. Andrzej KUKOWSKI

WYBRANE PROBLEMY ORGANIZACJI ŁĄCZNOŚCI

W DZIAŁANIACH OPERACYJNEJ GRUPY MANEWROWEJ

s k r y p t

W działaniach operacyjnej grupy manewrowej /OGM/ łączność odgrywa szczególną rolę. Ciągłe i elastyczne dowodzenie OGM w operacjach zaczepnych związków operacyjnych, determinowane sprawnością funkcjonowania łączności, w poważnym stopniu wpływa na wykonanie zadań stawianych OGM.

Organizacja dowodzenia i łączności w działaniach OGM charakteryzuje się określoną specyfiką, wynikającą przede wszystkim z następujących uwarunkowań:

- manewrowego charakteru działań OGM /średnie tempo natarcia może wynosić 80 ± 100 km na dobę/;
- odrywania się OGM od sił głównych związków operacyjnych na znaczne odległości /zwłaszcza w toku wykonywania zadania dalszego w operacji zaczepnej armii lub frontu/;
- działania OGM w ugrupowaniu nieprzyjaciela.

Powyższe uwarunkowania sprawiają, że wymagania stawiane dowodzeniu i łączności OGM są wyjątkowo złożone. Przede wszystkim przeciwnik może oddziaływać w znacznej skali na punkty dowodzenia i elementy składowe systemu łączności OGM środkami rażenia i walki radioelektronicznej. W związku z tym występuje potrzeba stosowania uodpornienia przestrzennego punktów dowodzenia i węzłów łączności, osiaganego poprzez organizację kilku równoległe funkcjonujących punktów dowodzenia OGM ukompletowanych w węzły łączności i przestrzennie oddalonych od siebie, a mianowicie:

- na szczeblu OGM frontu: SD, ZSD, KSD, a także WSD i PED;
- na szczeblu OGM armii: SD, WSD, KSD oraz PED.

Zwiększenie żywotności systemu łączności wobec oddziaływania środków rażenia należy osiągać dodatkowo przez stosowanie uodpornienia punktowego^{x/} środków łączności, tj. poprzez maksymalne wykorzystanie środków łączności zainstalowanych w opancerzonych środkach transportowych, np. wozach dowódczych i dowódczo - sztabowych.

System łączności OGM powinien charakteryzować się odpornością na zakłócenia celowe. Istotnym czynnikiem zapewnienia własnym wojskom przewagi elektromagnetycznej jest fizyczne obezwładnianie sił i środków walki radioelektronicznej nieprzyjaciela, zwłaszcza na kierunku działania OGM, oraz stosowanie wielowariantowej obrony systemu łączności OGM przed zakłóceniami.

Uwzględniając manewrowy charakter działania OGM, należy zapewnić dowodzenie za pomocą środków umożliwiających organizację łączności w ruchu i z krótkich postojów punktów dowodzenia. Oznacza to, że na potrzeby dowodzenia działaniami OGM środki przewodowe i radioliniowe mogą być wykorzystane w ograniczonym zakresie, natomiast należy szeroko stosować środki radiowe, radiotelefoniczne i wojskowej poczty polowej.

Za pomocą środków przewodowych łączność może być organizowana wyłącznie w rejonie wyjściowym i po wykonaniu zadań przez OGM /tj. po przejściu jej do obrony lub zajęciu rejonu ześrodkowania/.

x/ Uodpornienie punktowe często nazywane jest uodpornieniem fizycznym środków łączności.

W czasie dłuższych postojów punktów dowodzenia OGM, zwłaszcza w porze nocnej, łączność radioliniową należy organizować ze wszystkimi podstawowymi elementami ugrupowania OGM. W toku prowadzenia aktywnych działań przez OGM w czasie krótkich postojów punktów dowodzenia OGM, łączność radioliniowa może być organizowana fragmentarycznie i tylko na wybranych kierunkach. Przy znacznym oderwaniu się OGM od sił głównych związku operacyjnego oraz działaniu wojsk nieprzyjaciela na zapleczu OGM i na przedpolu sił głównych związku operacyjnego, może być utrudniona organizacja kierunku radioliniowego pomiędzy punktami dowodzenia związku operacyjnego i OGM za pomocą horyzontalnych stacji radioliniowych /o zasięgu bezpośrednim w średniopofałdowanym terenie do 30+40km/, ponieważ może wystąpić potrzeba rozmieszczenia retranslacyjnych stacji radioliniowych w strefie działania oddziałów /pododdziałów/ przeciwnika. Zapewnienie łączności radioliniowej w relacji "przełożony - OGM" przy podanych uwarunkowaniach /przez teren zajęty przez nieprzyjaciela/ może być zrealizowane za pomocą troposferycznych stacji radioliniowych /o bezpośrednim zasięgu do 200 km/, których wprowadzenie do wyposażenia wojsk planowane jest w najbliższych latach.

Podstawowymi środkami dowodzenia w działaniach OGM są środki radiowe, umożliwiające zapewnienie łączności w trybie natychmiastowym pomiędzy obiektami /osobami funkcyjnymi/, znajdującymi się w ruchu i na postoju oraz na lądzie i w powietrzu, w tym oddzielonymi od siebie przez teren niedostępny, lub zajęty przez nieprzyjaciela. Wymaganą niezawodność łączności radiowej w warunkach zakłóceń w podstawowych relacjach dowodzenia

i współdziałania można osiągnąć stosując równolegle radiowe środki krótkofalowe i ultrakrótkofalowe, a także łączność radiową w relacjach rezerwowych przede wszystkim na falach dyżurnego odbioru oraz odpowiednio do nasilania się zakłóceń nawiązywanie łączności przez przełożonego w niezakłóconych sieciach radiowych podległego szczebla. Wdrożenie do wojsk radiostacji trzeciej generacji, wyposażonych w układy zawczasu przygotowanych częstotliwości /ZPCz/, sprzyja wielowariantowemu wykorzystaniu radiostacji w sieciach i kierunkach radiowych.

Obok środków radiowych celowe jest wykorzystanie na potrzeby dowodzenia działaniami OGM również środków radiotelefonicznych.

Transmisję wiadomości w relacjach radiowych i radiotelefonicznych należy realizować formułując wiadomości o ograniczonej objętości i przekazując je w sposób skryty. Zapewnienie skrytości przekazywanych wiadomości można zapewnić poprzez wykorzystanie w systemie łączności OGM urządzeń utajniających, zwłaszcza telefonicznych, oraz tablic rozmówniczych i sygnałowych, zawierających terminologię dostosowaną do potrzeb dowodzenia OGM. Jedną z możliwości zwiększenia ilości utajnionych relacji radiowych jest okresowy demontaż części urządzeń utajniających z telefonicznych aparatowni utajniających i na czas działań OGM instalowanie ich oraz wykorzystanie na środkach radiowych. Ochrona urządzeń utajniających /szyfrujących i kodujących/, znajdujących się w wyposażeniu OGM, powinna wykluczać możliwość ich przechwyty przez nieprzyjaciela.

Istotną rolę w zapewnieniu niezawodnego działania OGM odgrywają powietrzne elementy dowodzenia, odpowiednio dowódcy

frontu lub armii oraz dowódcy OGM. Umożliwiają one bezpośrednią obserwację rejonu działań bojowych oraz zapewnienie łączności radiowej i radiotelefonicznej w warunkach zakłócania. Uwzględniając, że skuteczność zakłóceń zależy głównie od stosunku odległości pomiędzy korespondującymi radiostacjami oraz pomiędzy stacją zakłócającą i korespondującymi, można przez wybór trasy lotu powietrznego elementu dowodzenia zminimalizować odległość pomiędzy radiostacjami korespondującymi, a tym samym uzyskać warunki gwarantujące dobrą łączność i całkowitą nieefektywność zakłóceń.^{x/}

Ciągłość łączności radiowej i radiotelefonicznej w warunkach zakłóceń należy ponadto uzyskiwać przez wykorzystanie WSD OGM, przemieszczanego i rozwijanego w toku działań bezpośrednio za ugrupowaniem pierwszorzutowym OGM, co również

x/ Skuteczność zakłóceń zależy od kwadratu wyżej wymienionych odległości i pierwiastka ze stosunku mocy stacji zakłócającej i korespondującej. Oznacza to, że stosunek mocy stacji tylko w ograniczonym zakresie wpływa na efektywność zakłócania, natomiast stosunek odległości decyduje o ich efektywności. Na przykład: dziesięciokrotne zwiększenie mocy radiostacji korespondujących spowoduje ok. trzykrotne osłabienie zakłóceń/wartości mocy występują pod pierwiastkiem/, natomiast dziesięciokrotne zmniejszenie odległości pomiędzy korespondującymi radiostacjami spowoduje stukrotne osłabienie zakłóceń /wartości odległościowe występują w kwadracie/.

zapewni małe odległości pomiędzy korespondującymi radiostacjami/punktami dowodzenia/, a tym samym korzystny stosunek omówionych wyżej odległości, ograniczający skuteczność zakłóceń.

W najbliższych latach zakłada się wprowadzenie do wyposażenia wojsk radiostacji ukończonych w układy samoadaptacyjne, umożliwiające zautomatyzowanie procesów uchylania się relacji radiowych od zakłóceń. Radiostacje z układami samoadaptacyjnymi umożliwiają automatyczne /lub ręczne wg decyzji radiotelegrafisty/ przełączanie relacji radiowych z zakłóconej częstotliwości pracy na inną nie zakłócaną częstotliwość, wybraną z określonego zbioru częstotliwości dla poszczególnych sieci lub kierunków radiowych /w początkowej fazie eksploatacji radiostacji z układami samoadaptacyjnymi zbiór będzie ograniczony do 10 częstotliwości i docelowo zostanie zwiększony do 300 tak zwanych subfal/. Uchylanie się relacji radiowych z samoadaptacją od zakłóceń będzie realizowane na podstawie kryterium oceny stosunku sygnału do zakłóceń /szumów/ na poszczególnych częstotliwościach wytypowanego ich zbioru. Wykorzystanie na potrzeby OGM radiostacji wyposażonych w układy samoadaptacyjne dodatkowo uodporni łączność radiową na zakłócenia.

Przedstawione sposoby obrony systemu łączności OGM przed oddziaływaniem środków walki radioelektronicznej nieprzyjaciela są skuteczne przede wszystkim w odniesieniu do zakłóceń selektywnych. Nieprzyjaciel może stosować ponadto zakłócenia zaporowe, generowane przez nadajniki jednorazowego

użytku, lokowane na terenie działania OGM. Zasadniczymi sposobami obrony systemu łączności OGM przed zakłóceniami zaporowymi są: niszczenie nadajników jednorazowego użytku lub przemieszczenie punktów dowodzenia i węzłów łączności OGM na odległość kilku, kilometrów.^{x/}

Elementy składowe ugrupowania OGM mogą prowadzić działania bojowe na odległościach znacznie przewyższających wielkości normatywne, przyjmowane aktualnie dla działań zaczepnych. Komplikuje to w zasadniczym stopniu wykorzystanie środków radiowych, szczególnie ultrakrótkofalowych. Ukompletowanie radiostacji krótkofalowych i wozów dowodzenia w anteny pionowego promieniowania /quasimagnetyczne/ umożliwia zapewnienie łączności w ruchu za pomocą fal jonosferycznych na odległość do 200 ÷ 300 km. Możliwość uzyskania zasięgów na podane wyżej odległości za pomocą radiowych środków krótkofalowych zabezpiecza wymogi występujące w działaniach OGM. Natomiast brak jest możliwości zapewnienia bezpośredniej radiowej łączności ultrakrótkofalowej na duże odległości. W związku z tym wydaje się celowe podjęcie prac naukowo - konstrukcyjnych mających na celu zbadanie możliwości wyposażenia radiostacji ultrakrótkofalowych w anteny o dużej efektywności energetycznej, rozwijanych na krótkich postojach w ograniczonym czasie, które za

x/ Nadajniki jednorazowego użytku mogą być przemieszczane do ugrupowania OGM za pomocą przede wszystkim pocisków artyleryjskich i bomb lotniczych. Ze względu na małe rozmiary i ciężar nadajników jednorazowego użytku, dysponują one małą mocą i w związku z tym zasięg skutecznych zakłóceń jest nieduży /do około 3 km/.

pomocą fal rozproszonych w troposferze /lub jonosferze/ umożliwiłyby zapewnienie radiowej łączności ultrakrótkofalowej na odległość w granicach do 300 km.

Do czasu wdrożenia efektywnych anten radiową łączność ultrakrótkofalową na duże odległości należy organizować w oparciu o etatowe lub przydzielane radiostacje średniej mocy R-137 o bezpośrednim zasięgu w ruchu do 70 km i na postoju do 150 km.

Drugim podstawowym środkiem łączności, który należy szeroko stosować w dowodzeniu OGM, są środki wojskowej poczty polowej. Umożliwiają one przesyłanie dokumentów bojowych i służbowych /przesyłek pocztowych/ zawierających wiadomości o dużej objętości. Szybkość wymiany przesyłek pocztowych jest ograniczona i zależy od rodzaju stosowanych środków transportowych i długości dróg dowozu. W działaniach OGM należy przede wszystkim wykorzystywać śmigłowce łącznikowe. W celu zapewnienia niezawodności łączności pocztowej, zwłaszcza w warunkach złej widoczności utrudniającej wykorzystanie śmigłowców łącznikowych, celowe jest również wykorzystanie pojazdów naziemnych, zwłaszcza bojowych wozów piechoty oraz czołgów, przydzielonych z oddziałów zmechanizowanych i pancernych do dyspozycji wojskowych stacji pocztowych.

Reasumując, w toku prowadzenia działań przez OGM łączność dalekosiężna może być zapewniona przede wszystkim za pomocą środków radiowych i wojskowej poczty polowej, uzupełnionych środkami radiotelefonicznymi. Łączność środkami radioliniowymi należy stosować w czasie dłuższych postojów punktów dowodzenia /przede wszystkim w godzinach nocnych/. Łączność środkami przewodowymi może być wykorzystywana epizodycznie,

tj. przed wprowadzeniem OGM do działań i po wykonaniu zadań bojowych. W perspektywie na potrzeby OGM może być szeroko wykorzystywana łączność satelitarna.

System łączności OGM obejmuje nie tylko dalekosiężne linie łączności, ale również węzły łączności punktów dowodzenia. Wysokie tempo prowadzenia działań przez OGM powoduje, że dowodzenie w znacznej skali realizowane jest w ruchu, lub na krótkich postojach punktów dowodzenia. Wzrasta częstotliwość przesuwania punktów dowodzenia do kolejnych rejonów. Przedstawione uwarunkowania powodują, że podstawowym kryterium efektywności węzłów łączności wykorzystywanych w działaniach OGM jest ich mobilność, obejmująca: krótki czas ich rozwijania i osiągnięcia gotowości łączności, dużą sprawność zwijania i przemieszczania się na polu walki, a także możliwość zapewnienia dowództwu łączności w ruchu. Uzyskanie podanych właściwości jest możliwe w przypadku wykorzystywania w toku wysoce manewrowych działań OGM węzłów łączności o ograniczonym składzie organizacyjno.- technicznym. Przeprowadzone analizy wskazują, że skład węzłów łączności SD i ZSD OGM frontu, rozwijanych w toku aktywnych działań, można ograniczyć do następujących składowych:

- zespołu środków radiowych;
- wojskowej stacji pocztowej;
- aparatu ni urządzeń szyfrowych /stacji łączności szyfrowej/;
- grupy stacji radioliniowych;
- stacji telefonicznej.

W celu skrócenia czasu osiągnięcia gotowości do pracy węzłów łączności o ograniczonym składzie zasilanie poszczególnych aparatowni należy zapewniać za pomocą indywidualnych agregatów prądotwórczych poszczególnych środków łączności / z pominięciem stosowania centralnej stacji zasilania/.

Skład zespołu środków radiowych, rozwijanego na krótkich postojach SD /ZSD/ OGM frontu, można ograniczyć do wykorzystania indywidualnych radiostacji średniej mocy i wozów dowodczo - sztabowych wraz z urządzeniami wynośnymi, zainstalowanymi w miejscach pracy osób funkcyjnych. Podany wyżej sposób wykorzystania środków radiowych na węzłach łączności sprawia, że na stosunkowo nieznacznym obszarze będzie występowało ich znaczne skupienie. W tych warunkach poprawną łączność radiową można zapewnić tylko w przypadku przydziału częstotliwości pracy dla poszczególnych relacji z uwzględnieniem kryteriów kompatybilności elektromagnetycznej^{x/}. Natomiast na dłuższych postojach zespół środków radiowych należy rozwijać w układzie grupa środków odbiorczych - grupa środków nadawczych, oddalonych od siebie na odległość 10 km i więcej. Rozwijanie zespołu środków radiowych w układzie centrum odbiorcze - centrum nadawcze sprzyja kompatybilnej pracy łączności radiowej oraz obniża możliwość namiaru przez nieprzyjaciela ścisłego rejonu rozmieszczenia stanowiska dowodzenia.

Grupa stacji radioliniowych, rozwijana na krótkich postojach punktów dowodzenia, może obejmować ograniczoną ilość

x/ Kompatybilność elektromagnetyczna - zgodliwa praca środków łączności bez wzajemnych zakłóceń.

stacji. Przeznaczone są one do zapewnienia przede wszystkim łączności telefonicznej na wybranych kierunkach dowodzenia.

Również stacja telefoniczna na krótkich postojach punktów dowodzenia może być rozwijana w ograniczonym składzie obejmującym:

- telefoniczne aparatownie urządzeń utajniających/P-233Y przeznaczone do zapewnienia łączności utajnionej na łączach wydzielonych przez grupę stacji radioliniowych;

- aparatownię łączności centrum dowodzenia /ALCD/, przeznaczoną do zapewnienia łączności wewnętrznej na stanowisku dowodzenia /za pomocą urządzenia L-232/.

Tylko na dłuższych postojach SD /ZSD/ OGM frontu może być rozwijana dalekosiężna centrala telefoniczna /CTFD/, przeznaczona do zapewnienia dalekosiężnej i wewnętrznej jawnej łączności telefonicznej.

Natomiast na punktach dowodzenia wykorzystywanych w godzinach nocnych węzły łączności SD i ZSD OGM frontu mogą być rozwijane w pełnym składzie na zasadach przyjętych w odniesieniu do armijnych węzłów łączności stosowanych w operacji zaczepnej.

Skład węzła łączności SD OGM armii, rozwijanego w toku działań można ograniczyć do następujących składowych: wozów dowódczo - sztabowych, radiostacji średniej mocy, wojskowej stacji pocztowej oraz aparatowni urządzeń szyfrujących. Wóz dowódczo - sztabowy R-3M szefa sztabu OGM armii /szefa sztabu dywizji/ może spełniać rolę zasadniczego składnika węzła łączności SD OGM armii, rozwijanego w ograniczonym składzie. Na dłuższych postojach SD OGM armii /w tym w godzinach noc-

-nych/ skład węzła łączności rozwijanego na SD OGM armii może być rozszerzony o aparatownie wchodzące do kompletu węzła łączności SD dywizji, tj. może być on rozwijany na zasadach przyjętych w odniesieniu do dywizyjnego węzła łączności stanowiska dowodzenia stosowanego w natarciu.

Reasumując, w toku działań OGM węzły łączności stanowisk dowodzenia /ZSD/ mogą być wykorzystywane w marszu, na krótkich lub długich postojach punktów dowodzenia, przy czym częstotliwość ich przemieszczania może być dwukrotnie wyższa w porównaniu z normatywami przyjętymi w odniesieniu do przesuwania punktów dowodzenia w klasycznych działaniach zaocepnych.

W kalkulacjach przestrzenno - czasowych odpowiednio do przedstawionych wariantów wykorzystywania węzłów łączności można kierować się wskaźnikami czasowymi rozwijania i zwijania węzłów przedstawionymi w tabelicy:

Rodzaj węzła łączności	SD OGM frontu	SD OGM armii
Węzeł łączności w ograniczonym składzie.	do 2 godz.	do 1 godz.
	1,5 godz.	0,5 godz.
Węzeł łączności w pełnym składzie	60% stanu łączności do 3,5 godz.	60% stanu łączności do 2 godz.
	100% stanu łączności po 5 godz.	100% stanu łączności po 3 godz.
	4 godz.	2 godz.

- Uwaga:
1. W liczniku podano czasy rozwijania.
 2. W mianowniku podano czasy zwijania i ustawienia węzła w kolumnie.
 3. W nocy i w trudnych warunkach klimatycznych czasy rozwijania i zwijania węzłów wzrastają

o około 25%.

4. Przy dokonywaniu kalkulacji czasowo-przestrzennych należy mieć na uwadze, że na szczeblu OGM frontu w składzie pułku łączności występują trzy komplety sił i środków węzła łączności SD/ZSD/, a na szczeblu OGM armii w składzie batalionu łączności występuje półtora kompletu sił i środków węzła łączności SD/podwójna ilość aparatowni ATf-TI i ATgSA/.

Na potrzeby dowodzenia działaniami OGM łączność może być organizowana różnymi sposobami.

Łączność radiową należy planować, stosując następujące sposoby organizacji łączności:

- sieci radiowe /podstawowy sposób angażujący małą ilość środków radiowych/;
- kierunki radiowe /sposób organizacji łączności gwarantujący dużą niezawodność, wykorzystywany do zapewnienia łączności z elementami ugrupowania OGM wykonującymi główne zadania/;
- sieci radiowe z możliwością wyprowadzenia korespondentów do pracy w kierunkach radiowych /sposób organizacji łączności wykorzystywany w relacjach, w których występuje znaczna wymiana wiadomości, np. w sieciach radiowych sztabu OGM. Przejście do pracy w kierunku radiowym pozwala zwiększyć przepustowość relacji radiowych/;

- fale dyżurnego odbioru /rezerwowe relacje radiowe, umożliwiające zapewnienie dowodzenia w wypadku utraty łączności w zasadniczych sieciach i kierunkach/.

Łączność pocztową należy planować w zależności od rozmieszczenia elementów ugrupowania OGM, stosując przede wszystkim dwa sposoby jej organizacji: na kierunkach i drogach okrężnych.

Łączność radiotelefoniczna może być organizowana w zależności od występujących potrzeb różnymi sposobami, tj. w: sieciach radiotelefonicznych, w systemie abonenckim oraz w kierunkach radiotelefonicznych.

Łączność radioliniową i przewodową należy planować głównie na kierunkach radioliniowych i przewodowych.

W toku planowania łączności i kierowania systemem łączności OGM należy szczególną uwagę zwrócić na możliwość realizacji następujących zadań przez łączność:

- zapewnienia ciągłego dowodzenia oddziałem wydzielonym OGM, który może działać w składzie lądowo - powietrznym i na znacznej odległości od sił głównych OGM;

- kierowania ruchem wojsk OGM, zwłaszcza poprzez zapewnienie niezawodnej łączności pomiędzy elementami ugrupowania OGM i oddziałami zabezpieczenia ruchu /OZR/;

- zapewnienia współdziałania wojsk szczególnie w następującym zakresie: wywołania lotnictwa wspierającego działania OGM; wykonania uderzeń na korzyść OGM przez wojska rakietowe przełożonego; odbioru danych rozpoznawczych od elementów rozpoznania przełożonego, w tym od lotnictwa rozpoznawczego; wymiany wiadomości pomiędzy OGM, jej oddziałem wydzielonym i desantem śmigłowcowym lub powietrznym, desantowanym na kierunku

działania OGM; wymiany wiadomości pomiędzy OGM i pierwszorzu-
towymi związkami przełożonego, działającymi na głównym kierun-
ku uderzenia frontu lub armii, w tym z ich oddziałami wydzie-
lonymi; wymiany wiadomości z OGM innych związków operacyjnych,
działających na równoległych kierunkach;

- zapewnienia powiadomienia, ostrzegania i alarmowania
wojsk OGM o użyciu broni masowego rażenia, skażeniach, prze-
lotach lotnictwa własnego i nieprzyjaciela;

- zapewnienia kierowania zabezpieczeniem materiałowo -
technicznym, kwatermistrzowskim i medycznym.

W planie dowodzenia i łączności OGM należy ze szczególną pre-
cyzją przedstawić problematykę przestrzenno - czasowego wyko-
rzystania punktów dowodzenia i węzłów łączności, zapewnienia
ciągłości łączności w ruchu, wykorzystania poszczególnych ro-
dzajów środków łączności na poszczególnych etapach działań,
a także obrony łączności przed rozpoznaniem i zakłóceniami
celowymi.

Kierowanie łącznością w toku działań OGM sprowadzać się będzie
głównie do terminowej organizacji łączności z rozwijanych w
toku działań punktów dowodzenia, zapewnienia obiegu wiadomo-
ści /w tym przesyłek pocztowych/ w wymaganych czasookresach,
nadzorowania ciągłości funkcjonowania łączności radiowej
oraz podejmowania przedsięwzięć przeciwdziałających jej utra-
cie.

Wydrukowano w 20 egz.

Egz.nr 1-20 Bibl.Nauk OZS
Wyk.płk Patkowski
ppłk Kukowski
Druk ASG WP nr 029/0170/WW

